

не бѣше истинна : Дамяновата постѣпка бѣше изненада и за тѣхъ.

Както и да е, сега сички бѣхъ увѣрени, че сждѣтъ ще изнесе оневинителна резолюция. Правдата, фактитѣ, челоуѣколюбието, съвѣстѣта, истината, достойнството на правосъдието, обществото—всичко налагаше, заповѣдваше, прѣпорѣчваше, удобряваше, просеше една оправдателна присѣда за отговорника на опозиционний вѣстникъ.

Само законътъ бѣше на друго мнѣние.

Когато сичкитѣ горни казвахъ : *не*, той казваше : *Да, виновенъ въ клевета !*

Законътъ по печата, членъ 33-й.

Законътъ, да. Като една ужасна, непоклатима гранитна канара, испрѣчена прѣдъ съвѣстѣта на сждиитѣ, той остаяше глухъ и безчувстенъ на всепобѣждающий гласъ на неподкупната логика, на заповѣдѣта на божественний Разумъ, на краснорѣчието на очевидността. Тѣ прѣдставяхъ истината; законътъ олицетворяваше абсурдътъ!

Борба на Аримана съ Ормузда...

Нека да видимъ кой отъ тѣхъ ще побѣди, тамъ въ оная стая, дѣто сжднициитѣ, излѣгнати на меки кресла, съ цигара въ рѣцѣтѣ, сега рѣшаватъ сждбата на сиромаха Исаиевъ.

Прѣдсѣдательтъ опрѣ лакти га масата, заглади съ важно и замислено лице прошарената си рунтава руса брада, която завладяваше съвсѣмъ бузитѣ му, и подфана, безъ да вдига гърбатий си носъ отъ масата :

— Господа членове. Ето на кратко обстоятелствата на дѣлото, което прѣдлежи да разрѣшимъ справедливо. Изслушахте обвинителния актъ на